



НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, тел. (044) 256-12-82, gsu@police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«26» квітня 2024 року

Старший слідчий в ОВС 3-го відділу (документування злочинів проти миру, людяності та ознак геноциду) управління організації досудового розслідування Головного слідчого управління Національної поліції України старший лейтенант поліції Засієнко Ілля Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022111150000896 від 10.08.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, керуючись ст.ст. 2, 7, 22, 36, 40, 42, 111, 112, 276-278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Мулюкіну Миколі Миколайовичу, 08.07.1959 року народження, уродженцю міста Пушкіно Московської області Російської Федерації, громадянину Російської Федерації, який проживає за адресою: Російська Федерація Московська область м. Балашиха вул. Свердлова б. 53 кв. 67, заступнику генерального директора по безпеці Акціонерного товариства «Провідний проектно-дослідницький та науково-дослідницький інститут промислової технології» Державної корпорації по атомній енергії «Росатом» (Російська Федерація м. Москва Каширське шосе, 33),

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

Продовження повідомлення про підозру Мулюкіну М.М.
у кримінальному провадженні № 1202211150000896

- ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, тобто в порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Мулюкін М.М.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до статті 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно статті 42 IV Гаазької Конвенції від 18.10.1907 про закони і звичаї війни на суходолі, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до статті 53 IV Гаазької Конвенції окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та, загалом, всією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

Стаття 55 IV Гаазької Конвенції наголошує, що держава-окупант розглядається лише як управляючий і узуфруктуарій адміністративних будівель, нерухомості, які належать державі-супротивнику і знаходяться на окупованій території. Держава-окупант повинна зберігати капітальну цінність цих майнових об'єктів і управляти ними згідно з правилами узуфрукту.

У статті 53 Женевських конвенцій про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року зазначено, що будь-яке знищення окупаційною державою рухомого чи нерухомого майна, що є індивідуальною або колективною власністю приватних осіб чи держави, або інших громадських установ чи соціальних або кооперативних організацій забороняється, за винятком випадків, коли це є необхідним для проведення воєнних операцій.

Статтею 147 цієї Конвенції зазначено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Пунктом г) статті 23 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаазької конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачено, що особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

Крім того, відповідно до вимог статей 28 та 47 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі, від 18 жовтня 1907 року, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаазької конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачено, що мародерство офіційно забороняється, у тому числі у місті чи місцевості, навіть у випадку, якщо його взяли штурмом.

На відстані 2 км від міста Прип'ять Вишгородського району Київської області розташоване Державне спеціалізоване підприємство Чорнобильська атомна електростанція (далі за текстом – Чорнобильська АЕС).

З 2000 року робота Чорнобильської АЕС зупинена, проте її установки та споруди представляють собою небезпечні сили, які за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення.

Відповідно до Указу Президента України від 25.09.2000 № 1084/2000 і Постанови Кабінету Міністрів України від 25.04.2001 № 399 на базі Чорнобильської АЕС створено Державне спеціалізоване підприємство «Чорнобильська АЕС» (далі за текстом - ДСП «Чорнобильська АЕС»), на яке

покладено завдання щодо забезпечення етапу зняття ядерних установок станції з експлуатації та подолання наслідків аварії, а також зберігання радіоактивних відходів.

24.02.2022 Збройними Силами РФ, які діяли за наказом політичного керівництва РФ і військового командування РФ, здійснено широкомасштабне збройне вторгнення на територію суверенної держави Україна одночасно з усіх напрямків, на територію Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Донецької, Луганської, Херсонської областей, а у подальшому Миколаївської та Запорізької областей.

Збройне вторгнення ЗС РФ у складі російського групування «Схід» на територію Київської області здійснювалося з території Гомельської області Республіки Білорусь з подальшим просуванням в напрямку м. Києва і окупацією всієї області.

Для забезпечення збройного вторгнення і окупації Київської області та м. Київ, до складу російського угруповання «Схід», яким керував командувач Східним військовим округом генерал-полковник Чайко О.Ю. (обвинувальний акт щодо якого розглядається в суді), окрім військових частин указанного округу, політичним керівництвом і військовим командуванням РФ були передані інші підрозділи Повітряно-десантних військ ЗС РФ, Сил спеціальних операцій Головного управління Генерального штабу ЗС РФ, Військово - морського флоту ЗС РФ, а також зведенні підрозділи Федеральної служби військ Національної гвардії РФ (далі за текстом – Росгвардія) під командуванням першого заступника начальника Головного управління підрозділів поліції спеціального призначення Федеральної служби військ національної гвардії РФ генерал-майора поліції Буракова С.Д., досудове розслідування стосовно якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні.

Одночасно з окупацією ЗС РФ окремих районів Київської області, 24.02.2024 підрозділами Росгвардії під безпосереднім командуванням генерал-майора поліції Буракова С.Д., у районі м. Прип'ять Вишгородського району Київської області захоплено територію ДСП «Чорнобильська АЕС» з ядерними об'єктами станції, де розмістивши на території указанного підприємства свої російські окупаційні війська утримували указаний небезпечний об'єкт під своїм контролем до 31.03.2022.

Поряд з цим, підрозділами Росгвардії були захоплені об'єкти й інших українських державних спеціалізованих підприємств, що знаходяться на території ДСП «Чорнобильська АЕС», а саме: Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника, Державного спеціалізованого підприємства «Північна Пуща», Державного спеціалізованого підприємства «Екоцентр», Державного спеціалізованого підприємства «Центральне підприємство з поводження з радіоактивними відходами», які за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення.

У період утримання під контролем підрозділами Росгвардії території ДСП «Чорнобильська АЕС» безпосереднє командування ними на місці з 24.02.2022 по 06.03.2022 здійснював генерал-майор поліції Росгвардії Бураков С.Д., а з 06.03.2022 по 31.03.2022 заступник командувача Сибірського округу Федеральної служби військ національної гвардії РФ генерал-майор Якушев О.В. та заступник командира зведеного загону особливого призначення управління служби військ Федеральної служби військ національної гвардії РФ по Брянській області полковник поліції Фроленков А.А., які останнього замінили на ротацийній основі.

Разом з тим встановлено, що для захоплення ЗС РФ і подальшого утримання ДСП «Чорнобильська АЕС» політичне керівництво і військове командування РФ спільно з керівництвом Державної корпорації по атомній енергії «Росатом» (далі – ДК «Росатом»), особи яких на цей час досудовим слідством не встановлено, залучили Мулюкіна Миколу Миколайовича, який з 2016 року працює на посаді заступника генерального директора по безпеці Акціонерного товариства «Провідний проектно-дослідницький та науково-дослідницький інститут промислової технології», яке входить до складу ДК «Росатом».

Зокрема, співучасниками злочину на Мулюкіна М.М., як особу яка володіє спеціальними знаннями в галузі атомної енергетики, покладалося забезпечувати контроль роботи працюючого персоналу на атомній станції, вивчення технічної документації, технологічних об'єктів і обладнання атомної станції.

Виконуючи відведену йому роль, Мулюкін М.М. 24.02.2022, тобто з моменту захоплення підрозділами Росгвардії території ДСП «Чорнобильська АЕС», яка знаходиться у районі м. Прип'ять Вишгородського району Київської області, прибув з останніми на територію вказаної атомної електростанції і перебуваючи до 31.03.2022 на території вказаного підприємства здійснював: контроль роботи працюючого персоналу станції; надавав консультації командуванню Росгвардії щодо розміщення їхніх підрозділів і військової техніки під час утримання під контролем атомної станції; вивчав технічну документацію і технологічні виробничі установки, об'єкти ДСП «Чорнобильська АЕС», а також інших підприємств, які знаходились на його території.

У подальшому, розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України, особливо місто Київ і Київську область не реалізовано, а Збройні Сили України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили РФ з території Київської області та інших окремих окупованих територій України, політичне керівництво і військове командування РФ, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, з керівництвом ДК «Росатом», Мулюкіним М.М., заступником командувача Сибірського округу Федеральної служби військ національної гвардії РФ генерал-майором Якушевим О.В., та іншими невстановленими на цей час особами із числа командування Росгвардії, у невстановлений досудовим слідством точний

час, але не пізніше середини березня 2022 року вирішили вчинити розграбування майна Державного спеціалізованого підприємства «Чорнобильська АЕС» та інших вищевказаних підприємств розташованих на його території, у тому числі спеціалізованого обладнання, автомобільної і комп'ютерної техніки, яке за своїми технічними характеристиками призначене для використання в експлуатації об'єктів атомної енергетики з подальшим вивезенням його через Республіку Білорусь на територію Російської Федерації. При чому, розграбування окремих стаціонарних вузлів указаних українських державних підприємств вирішили вчиняти шляхом їх демонтажу, що призводило до руйнування об'єктів ДСП «Чорнобильська АЕС», а також інших підприємств, які знаходились на його території.

При цьому, співучасниками злочину на Мулюкіна М.М., як особу яка володіє спеціальними знаннями в галузі атомної енергетики, покладалися завдання:

- визначати перелік необхідного обладнання та іншого майна ДСП «Чорнобильська АЕС», а також інших підприємств, які знаходились на його території, яке за своїми властивостями має цінність у сфері атомної енергетики для його демонтажу військовослужбовцями Росгвардії;

- надавати фахові поради командуванню Росгвардії під час організації здійснення підпорядкованими їм підрозділами демонтажу обладнання указаних підприємств, а також сприяти у здійсненні контролю щодо завантаження російськими військовослужбовцями розграбованого устаткування і майна зазначених підприємств на автомобільну техніку.

Так, заступник генерального директора АТ «Провідний проектно-дослідницький та науково-дослідницький інститут промислової технології» ДК «Росатом» Мулюкін М.М., виконуючи відведену йому роль у розграбуванні і руйнуванні ДСП «Чорнобильська АЕС» і розташованих на його території інших вищевказаних підприємств, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з представниками політичного керівництва і військового командування РФ, з керівництвом ДК «Росатом», заступником командувача Сибірського округу Росгвардії генерал-майором поліції Якушевим О.В., заступником командира зведеного загону особливого призначення управління служби військ Росгвардії по Брянській області полковником поліції Фроленковим А.А. та іншими невстановленими на цей час особами із числа командування Росгвардії, розуміючи, що установки та споруди ДСП «Чорнобильська АЕС» містять в собі небезпечні сили, а інші підприємства, які розміщуються на території Чорнобильської АЕС необхідні для підтримання в безпечному стані указанного ядерного об'єкту, за своїм призначенням дані підприємства не відносяться до об'єктів військового характеру і подвійного призначення, усвідомлюючи, що руйнування обладнання шляхом демонтажу атомної станції могло вплинути на аварійну ситуацію в її енергоблоках і викликати вивільнення небезпечних сил, що в свою чергу призвело б до неконтрольованого масштабного радіоактивного забруднення значних територій та

тяжких втрат серед цивільного населення, заволодіння майном вказаних підприємств не викликане воєнною необхідністю, всупереч вимогам статей 42, 53, 55 IV Гаазької Конвенції від 18.10.1907 про закони і звичаї війни на суходолі, ст. 53, ч. 3 ст. 146, ст. 147 Женевських конвенцій про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, пункту g) статті 23, статей 28 та 47 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, перебуваючи у період з 20 березня 2022 року по 31 березня 2022 року на території Чорнобильської атомної електростанції, яка розташована на відстані 2 км від міста Прип'ять Вишгородського району Київської області, володіючи спеціальними знання в галузі поводження з обладнанням та матеріалами атомної енергетики визначав перелік спеціалізованих вузлів, агрегатів і устаткування у сфері атомної енергетики, що належать Державному спеціалізованому підприємству «Чорнобильська АЕС», Чорнобильському радіаційно-екологічному біосферному заповіднику, Державному спеціалізованому підприємству «Північна Пуща», Державному спеціалізованому підприємству «Екоцентр», Державному спеціалізованому підприємству «Центральне підприємство з поводження з радіоактивними відходами», транспортних засобів, електронної техніки та іншого майна, яким мали намір заволодіти та вивезти за межі Київської області на територію Республіки Білорусь.

Визначений перелік вищевказаного майна зазначених підприємств Мулюкін М.М. надавав командуванню Росгвардії, зокрема генерал-майору поліції Якушеву О.В., полковнику поліції Фроленкову А.А. та іншим невстановленим на цей час особам із числа командування Росгвардії, а також надавав поради, щодо здійснення їх правильного демонтажу.

Окрім того, під час організації командуванням Росгвардії, а саме генерал-майором поліції РФ Якушевим О.В., полковником поліції РФ Фроленковим А.А. та іншими невстановленими на цей час особами із числа командування Росгвардії здійснення силами підлеглих військовослужбовців Росгвардії розграбування майна зазначених підприємств, Мулюкін М.М., безпосередньо надавав військовослужбовцям Росгвардії поради та вказівки щодо демонтажу обладнання і устаткування та його завантаження на військову автомобільну техніку, допомагав командирам Росгвардії здійснювати контроль за виконанням підлеглими військовослужбовцями указаного завдання, а також здійснював особисто завантаження на транспортні засоби окремого устаткування атомної електростанції та інших вищевказаних підприємств.

Внаслідок розграбування і знищення майна указаних підприємств, останнім завдано шкоди на загальну суму 1 038 904 947 гривень.

Вищевказаними протиправними діями Мулюкіна М.М. та інших співучасників злочину вчинено знищення та розграбування державного майна України, яке є цивільними об'єктами та які не здійснювали регулярної істотної і

Продовження повідомлення про підозру Мулюкіну М.М.
у кримінальному провадженні № 12022111150000896

безпосередньої підтримки воєнних операцій, та що не було пов'язано з воєнною необхідністю.

Таким чином, Мулюкін М.М. обґрунтовано підозрюється в порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в особливо важливих справах
3-го відділу (документування злочинів проти миру,
людяності та ознак геноциду) управління документування
злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
старший лейтенант поліції


Ілля ЗАСІЄНКО

ПОГОДЖУЮ

Прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора
«26» квітня 2024 року


Сергій РЕВЕЛЮК

Мулюкіна М.М., повідомлено, що згідно із ст. 42, 277 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Окрім того, Мулюкіну М.М. повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, копія письмового повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: *Мулюкін М.М.* _____ « ____ » _____ 2024 року
_____ ГОД. _____ ХВ.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в особливо
важливих справах 3-го відділу
(документування злочинів проти миру,
людяності та ознак геноциду)
управління організації досудового розслідування
Головного слідчого управління
Національної поліції України
старший лейтенант поліції**

Ілля ЗАСІЄНКО